

Дойде врѣме
Двама да се раздѣлятъ,
Стиснаха си
Двѣтѣ ржцѣ другарски,
Поклюмнаха
Съсѣ главици тжжовно,
Оброниха
Бистри сълзи по бузи.

Ц. Калчевъ.

Сладкото курабенце.

(Народна приказка)

ѣ едно планинско село живѣли
дѣдо и баба. Тѣ били много сиромаси, та едвамъ се прѣхранвали.

Сѣди дѣдо на прага срѣщу Гергьовдень и дума:

— Хей, бабо, опечи ми курабенце за празника!

— Какъвъ си неразбранъ старецъ! Брашно нѣма за хлѣбъ, а ти искашъ и курабенца, отговаря сърдито бабата.

— И това ли искашъ да те науча! Иди въ зимника, смети раклата, остържи ношовитѣ, събери шепа брашно и замеси курабенце, па туй то.

Отишла баба въ зимника, смела раклата, остържала ношовитѣ и събрала двѣ шепа брашно.